

Mål C-19/95 P

San Marco Impex Italiana Srl
mot
Europeiska gemenskapernas kommission
”Överklagande — Avtal om offentlig upphandling —
Artiklarna 178 och 215 andra stycket i EEG-fördraget”

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 17 september 1996 I - 4437

Sammanfattning av beslutet

1. *Överklagande — Grunder — Upprepande av de grunder och argument som redan har anförts vid förstainstansrätten — Felaktig bedömning av omständigheterna — Rättegångshinder — Avvisning*
(EG-fördraget, artikel 168a; EG-stadgan för domstolen, artikel 51; domstolens rättegångsregler, artikel 112.1, c)
2. *Överklagande — Grunder — Felaktig bedömning av bevisning som frambringats på rätt sätt — Rättegångshinder — Avvisning*
(EG-stadgan för domstolen, artikel 51)
3. *Överklagande — Grunder — Grund som återopades för första gången i överklagandet — Avvisning*
(EG-stadgan för domstolen, artikel 51)

1. Enligt artikel 168a i fördraget, artikel 51 i EG-stadgan för domstolen och artikel 112.1 c i domstolens rättegångsregler skall det i ett överklagande tydligt anges vad som kritiseras i den dom som det yrkas upphävning av samt de grunder som särskilt anförs till stöd för detta yrkande.

Ett överklagande som inskränker sig till att upprepa eller ordagrant återge de grunder och argument som redan har anförts vid förstainstansrätten, inklusive sådana som grundade sig på omständigheter som denna domstol uttryckligen har ogillat, uppfyller inte detta krav. Ett sådant överklagande utgör i själva verket endast en begäran om omprövning av den ansökan som framställts till förstainstansrätten, vilket inte omfattas av domstolens behörighet.

Överklagandet kan endast avse en prövning av om en rättsregel har överträtts och inte någon form av bedömning av de faktiska omständigheterna. Förstainstansrätten är dels ensam behörig att fastställa vilka faktiska omständigheter som är relevanta, utom då de innehållsmässiga felaktigheterna beror på handlingarna i det aktuella målet, dels ensam behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Domstolen är enligt artikel 168a behörig att göra en kontroll av dessa faktiska omständigheters rättsliga beskaffenhet och de slutsatser avseende rättstillämp-

ningen som förstainstansrätten drog av dessa.

2. Det framgår av artikel 113.2 i domstolens rättegångsregler och artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler att domstolen inom ramen för ett överklagande således varken är behörig att fastställa vilka faktiska omständigheter som är relevanta eller, i princip, att bedöma den bevisning som förstainstansrätten godtog till stöd för dessa omständigheter. När dessa bevis har frambringats på rätt sätt och när allmänna rättsgrundsatser och processregler avseende bevisbördan och framläggande av bevisning har följts, är endast förstainstansrätten behörig att avgöra bevisvärdet av de upplysningar som har förelagts den.

3. En grund som åberopas för första gången i ett överklagande vid domstolen kan inte upptas till sakprövning. Att tillåta en part att först vid domstolen åberopa en grund som den inte åberopade vid förstainstansrätten är detsamma som att tillåta en part att vid domstolen — som har begränsad behörighet i överklagandërenden — föra en mera omfattande talan än den som parten förde vid förstainstansrätten. I ett överklagande har domstolen således endast behörighet att granska förstainstansrättens prövning av de grunder som anfördes vid denna.